

Meie Misjon

SA EELK Misjonikeskuse ajakiri

kevad 2020 • 19 (43)

- *Kuidas Jeesus misjoni algatas*
- *Mida kirikult vajatakse?*
- *Loovalt kannataja kõrval*
- *Kuidas teha intervjuud?*
- *Misjonikontekst Eestis*
- *Hakakem tugikoguduseks!*
- *Koolijuhid püsivad Myanmaris*

Aega väärtustades: misjonär Liliann Keskinen kodus vaimulike konverentsil kingituse kõrvalistunud õpetaja Tanel Otsale.

Foto: Kätlin Liimets

Misjon erikontekstis

Selja taha on jäänud kuu aega elu eriolukorras, millesse on haaratud pea pool maailma, kogu meie riik, kirik ja perekonnad. Ka meie kiriku keskeimaid pühi – ülestõusmispühi, suurimaid rõõmupühi kirikukalendris pühitseme täiesti uues kontekstis.

Vaikne nädal algas ja kulges tõesti vaikselt, tühjas kirikus, koguduse- ja pühade koosviibimisteta. Jumala teenimine ei ole sellest hoolimata soikunud. Tegutseme võimalustega, mida hetkel saame ja oskame kasutada. Uued IT kanalid, millele ei ole seni olnud mahti suuremat tähelepanu pöörata, on nüüd väga teretulnud, rikastades ja laiendades meie kirikutööd.

Jumala kõne vaikus

Järjest lisandub veebi jumalateenistusi ja palvusi, mille vaatajaid on kordades rohkem kui oleks kohapeal. Võime tunda selle üle rõõmu, kuid siiski on midagi väga olulist puudu – kristlik osadus. Teame, et ka see on tegelikult ju olemas Püha Vaimu läbi, ühendades meid Jumala sõnas ja palvetes, nähtavalt aga laikide või vaatamiste arvu järgi. Puudu on aga kaaslastest enda kõrval, vahetust suhtlemisest ja armulaua osadusest.

Tühi kirik ja vaikus pühakojas on ometi väga kõnekad. Nad on õpetanud panema kogu lootuse Jumala peale. Üksnes Tema annab sellele olukorrale lahenduse. Me ei tea, millal pääsetee avaneb, kuid ootame lootuses. Selles ootuses on rahunud, hirmugi, teadmatus, kuid samas rahu ja rõõmugi, mida suudab anda vaid ülestõusnud Kristus. Ta on meiega teel, millel peame praegu astuma, kinnitades ja julgustades. Seetõttu teamegi, et see aeg möödub ja olukord laheneb.

Koos kõigi luterlastega

Veebiajakirjas Kirik & Teoloogia ilmus hiljuti Luterliku Maailmaliidu (LML) dokument „Misjon kontekstis: uuenemine, lepitus, võimestamine“, mis aitab misjonit kaasajas lahti mõtestada, et edendada misjonipraktikat. LML peasekretär soovib seda lugeda kõigil ristiinimestel. Minagi ühinen tema soovitusel ja innustan Meie Misjoni lugejaidki kirjapanduga tutvuma ning oma taustal lahti mõtestama. Väga olulisele kohale seab kirjutis just konteksti analüüsi ja sellega kohane- mise, tuues näite ülestõusmispühade sündmustest:

„Misjonikohtumine saab alguse sellest, et Jeesus kõnnib koos jüngritega Emmause teel ja saab osa nende kurbusest, kui nad talle oma lugu räägivad. Seejärel tõlgendab Jeesus pühakirja, tutvustab jüngritele teoloogilist käsitust Jumala ajaloolisest päästetööst ning ilmutab neile leiba murdes, et ülestõusnu viibib juba nende seas. See kohtumine avas jüngrite silmad saabuvale jumalavalitsusele, uuendas neid ning andis neile jõudu, et Kristuse lepitavat kohalolu ülistades teele asuda ning seda rõõmusõnumit oma koguduse ja teiste inimestega jagada.“

Kestab uuenemine

Dokumendis rõhutatakse, et rõõmusõnumit saab tõhusalt vahendada just igapäevase kontekstis, kasutades selle juurde kuuluvat keelt ja tegevust.

Täna on meie taustaks eriolukord, mis on piiranud meie harjumuspäraselt elu, kuid samas andnud uusi võimalusi mõtestamiseks ja elamiseks kristlaseelul siin maailmas. Taevane Isa näeb ja kuuleb meid alati. Usun, et meiega oleme juba tajunud suuremat igatsust Jumala järelle, kristliku osaduse ja armulaua järelle.

Eriolukord on teinud meid empaatilisemaks. Suudame paremini samastuda ligimesega, kelle päevad möödavadki üksinduses. Kui oluline on tema jaoks üks telefonikõne ja küsimus: „Kuidas Sul läheb?“ Oleme sunnitud ellu rakendama rohkem ligimesearmastust, üksteisega arvestamist ning abikäe ulatamist. Täna kontekstis õpime me palju uut enda ja Jumala armu kohta. Loodame, et uues kontekstis uueneme me ise, meie kogudused, kirik, rahvas ja maailmgi.

KATRIN-HELENA MELDER
Misjoniassessor

Toimetaja: Piret Riim. Küljendaja: Hermo Sakk. Trükk: OÜ Vali Press.

Autorid kirjutavad ja pildistavad vabatahtlikena, aga trükkimist ja postitamist rahastame annetustest. **Suur tänu Teile**, kui aitate Meie Misjonit toetades levitada Head sõnumit Jeesusest Kristusest!

Tellijale saadame ajakirja tasuta, selleks teatage meile postiaadress. Palun teatage ka juhul, kui tellija antud aadressil enam ei ela.

Meie Misjon

SA EELK Misjonikeskus
Tehnika 115, 10139 Tallinn
Telefon 6464 760 e-post mk@eelk.ee
www.misjonikeskus.ee
Misjonitööd tehakse annetustest!
Swedbank EE482200001120254269
SEB EE551010602016015008

Jeesuse kutsel ja saadetuna

Misjonile mõeldes küsime esmalt pidepunktide järele nagu misjoni algus ja näited.

RANDAR TASMUTH

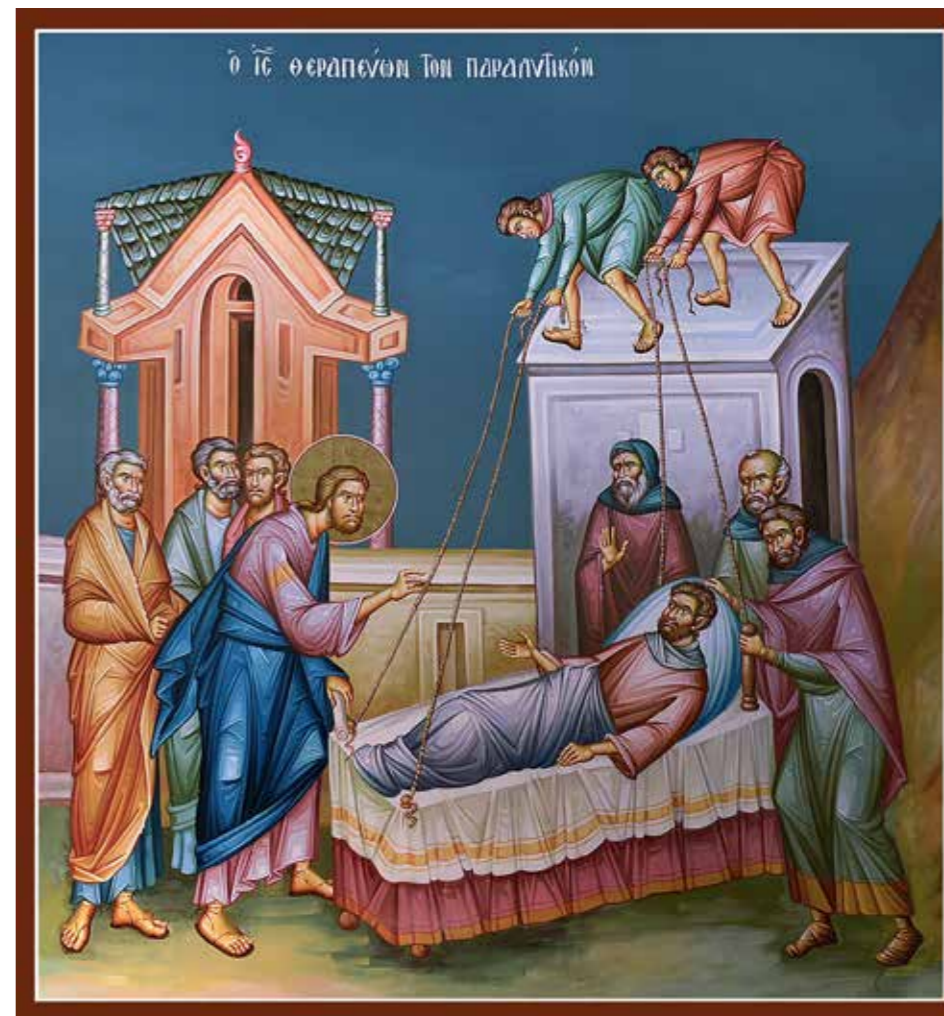
Loomulikult on meie silmad Jeesusel, sest misjon algas Jumala kuningriigi kuulutamise teemal. Markus kirjutab: „Aeg on täis saanud ja Jumala riik on lähedal. Parandage meelt ja uskuge evangeeliumisse!“ (Mk 1:15) Jumala kuningriik tähendab Jumala liigiolu ning eeldab meilt meelearandust ja Jumala hea sõnumi uskumist.

Meelearandus rajab aluse, et saame hakata end tundma Jeesuse kutsututena, jüngritena, tema alustatud kuulutuse kaastöölisena. Markus teatab: „Jeesus käis läbi kogu Galilea, jutlustades sealsetes sünagoogides ja ajades välja kurje vaimed.“ (Mk 1:39) Edasi loeme, et ka pidalitõvest tervenenu hakkab kohe midagi kuulutama (Mk 1:45). Mida? Uudist Jeesuse parandusteest. Seega kuulutas Jeesus sõnadega, aga ka aitas inimesi praktilise evangeeliumi näol.

Järgmiseks valis Jeesus välja jüngrid (Mk 3:13–15) ja seadis nad kuulutama meelearandust (Mk 6:12). Meelearandus on inimese elus pöördupunkt, mis kuulub läheneva Jumala kuningriigi tunnuste juurde. Meelearandus ise ei too Jumala kuningriiki kohale, ent rajab inimestele võimaluse sellest osa saamiseks. Valmidus paranada meelt näitab jüngriku valmistuja küpsust. Kuulutada ei saanud mitte kõik, vaid need, kes olid viibinud Jeesuse lähedal piisavalt kaua selleks, et neid temalt õppinuina lähendada sai, öeldes: „Ja minnes kuulutage: Taevariik on lähedal!“ (Mt 10:7)

Kuulutamise ja õpetamise vahel valitseb tihe seos; agarusest üksi jääb väheks. Jeesuse enda töö sünagoogides ja Galilea linnades sisaldas nii õpetamist kui ka avalikku kõnet (Mt 4:23; 9:35; 11:1). Asjakohase suhtlusviisiga puudutati sotsiaalselt ja kultuuriliselt erinevaid inimesi.

Misjoniks valmistumine sisaldas kolme elementi. Esiteks kutsus Jeesus õpilasi oma tahte alusel. Teiseks pidid kutsutud olema koos Jeesusega (Mk

Jeesus tervendab halvatu.

3:14) ehk õppima. Alles seejärel tuli kolmas samm ehk tööle läkitamine. Siin on kohane küsida: millest oleme meie valmis loobuma? Siimona, Andrease, Jaakobuse ja Johannese kutsumisele järgnes nende eluviisi ja väärtussüsteemi väljavahetamine. Oma töövahenditest loobumine ja isa Sebedeuse mahajätmine näitavad Jeesuse kutsele järgnenud meeste otsusekindlust saada kaluritest inimeste püüdjateks. Ka Luukas ütles, et nad jätsid kõik maha ja järgnesid talle (Lk 5:11).

Õpilane pidi omandama õpetaja teadmisi ja omadusi. Oli saanud õpilaste vormimise aeg. Kreeka keelest tõlkides saab öelda lausa, et Jeesus tegi ehk valmistis kaksteist jüngrit (Mk 3:14). Iseloomu edasine kujundamine jätkus ühisel käigus, mis sisaldas valmidust ka kannatuseks. „Siis ütles Jeesus kõikidele: „Kui keegi tahab käia minu järel, siis ta salaku oma mina ja võtku oma

rist päevast päeva enese peale ja järgnegu mulle, sest kes iganes tahab päästa oma elu, kaotab selle, aga kes iganes kaotab oma elu minu pärast, see päästab selle.“ (Lk 9:23–24) Jüngrid said küll kogu aeg Jeesuselt õppida, ent teenisid siiski pidevalt märkusi oma taipamatuse ja kõva südame pärast. Ka meie ei saa end kunagi valmitseks pidada.

Jüngrite kahekaupa läkitamise mudel sobib igasuguseks vaimulikuks tööks, kus tegija vajab kaaslaste toetust. Jeesus õpetas jüngreid soovima rahu kodule, kuhu sisse astutakse (Lk 10:5). Peale nende naasmist järgnes vestlus Jeesusega ehk äsjase praktika analüüs (Lk 10:17–20).

Ajapikku kaasas Jeesus jüngreid praktilisse tegevusse veelgi: näiteks käsis ta viiele tuhandele süüa anda (Mk 6:37). Jüngrikoolituse erinevad etapid lasevad meil küsida, kuidas oleme meie

←

märganud ja lahendanud elus ettetulevaid olukordi.

Jüngerite iseloomu kasvatatakse ka kuuluse proov. Kuidas mõjuks meile pidulik sissesõit Jeruusalemma koos Jeesusega (Mk 11:1–11)? Kas aitaks see meil valmistuda viimaseks suureks katsumuseks – kaotuse praktikaks, nagu näitab Jeesuse kannatuslugu? Ent siiski kogesid jüngerid lõpuks ootamatult veel Jeesuse ülesäratamist. Kõigest sellest algas usutunnistuste kujundamine, teoloogia ja Kristuse kui Issanda kuulutamise praktika algkoguduses (Mk 14–16).

Elnev tekst pärineb pooleliolevast Ekõrgkooliõpikust „Uue Testamendi kontekstualiseeriv teoloogia: kristliku usulise mõtte ja praktika sünd”.

Kontekstualiseeriv teoloogia tähendab esmalt püüet avada Uue Testamendi (UT) kirjutiste mõtet nende aja kontekstis. UT teoloogiat ei saa otsida ainult kirikute usutunnistustest ega õpetustest, vaid tuleb leida tee Piibli sünniolustiku juurde. Üksnes siis võib jõuda lähemale pühade tekstide algsele tähendusele.

Teiseks otsitakse tõlgenduslikke kokkupuuteid meie praeguse maailmaga, mis pakub lugejale võimalust katsetada loetut oma elus ja keskkonnas.

Mis on raamatu eesmärk? Pakkuda usuteaduse üliõpilastele, koguduste liikmetele ja kõikidele huvilistele UT teoloogia teemade niisugust esitamist, mis aitab tajuda ja mõista selles avanevate jutustuste mõtet. See teoloogia ei pea otseselt vastama inimese kõikidele küsimustele, kuid arutletakse teemade üle, mida tõstatavad elu ja kristlik mõtlemine ise. Teoloogia tähendus seisneb seal avaneva usulisuse otseses elulisuses.

Millest õpikus kirjutatakse? Esmalt saab ülevaate UT teoloogia kui teaduse ajaloo, seejärel ajastust ja olustikust, kus Jeesus ja esimesed kristlased elasid. Edasi saab lugeda usulise mõtte sünnist ja kujunemisest ajalooliste etappidena läbi kõikide

Randar Tasmuth. Foto: Tiit Pikkur

UT raamatute. Konkreetseid teemasid nagu ristimine, patt, õigeksmõistmine, arm, vaadeldakse nii usulise mõtte kui ka praktika ilmingute kaudu. Ajalugu ja teoloogiat esitatakse nii seostatult kui ka eristatavana.

Monograafia esitus on plaanis septembris 2020 usuteaduse instituudis.

RANDAR TASMUTH
EELK UI Uue Testamendi professor

Üksi või ühiselt?

EELK misjonikonverentsil „Sees või väljas” 26.10.2019 Viimsis vaeti muuhulgas üksikisiku ja kollektiivi suhet misjonitöös.

Head meeldetuletust, et nende rolle ei tasu vastandada ega pisendada, kuulis **Randar Tasmuthi** ettekandest „Hea sõnum läbi isiku ja organisatsiooni”: „Misjonit teevad mõlemad. Organisatsioonidega seonduvad sõnad nagu *organ* ja *organism*, nagu kujutas kogudust ette ka apostel Paulus.

Ülo Vooglaid on rõhutanud, et juhtida saab mitte organisatsiooni, vaid protsesse – ajas toimuvaid muutusi. Ka misjon on protsess – elav inimvara protsess. See on Jumala töö inimesega, tema karakteri kujundamisega. Isikut iseloomustavad tahtejõud ja püsivus, mis tulenevad palvest ja paastumisest.

Kirikute eesmärk on muutuste teostegemine nii enda sees kui ka laiema rahva hulgas. Kirikute seeski näeme eri organisatsioonide jada ning kirikute liik-

meid tegutseb ühiskonnas igal pool. Misjoniprotsess jätkub igal tasandil!”

„Evangeeliumi jõud paneb meid liikuma ja seega ei seisa kogudus kunagi paigal, vaid on alati kuhugi suundumas,” rõhutas ka Soome kiriku misjonikeskuse välisosakonna juhataja **Jaako Rusama**. Ettekandes „Muutumine üleilmases kirikus” tõi ta välja rea edasilükkamatuid küsimusi, mis misjonikiriku ees seisavad. „Neile vastates tuleb meil lihtsalt usaldada evangeeliumi!” julgustas ta.

„Kogudust hoiab koos usk ristilöödud ja ülestõusnud Kristusesse ning seda mitte niivõrd mõttekaasuse, kui võrd Jumala tahte teostamisena. Koguduse üks põhimõtteid on kollektiivsus. Vanasõna ütleb: kui tahad käia kiirelt, siis kõnni üksi; kui soovid jõuda kau-

Jaako Rusama.

gele, siis käi koos teistega. Tasuks aga endalt küsida:

1. Kas me tegelikult ka soovime, et kirik kasvaks?
2. Kuidas jõuda selleni, et iga kristlane tunnistaks Kristust väljaspool oma mugavustsooni?
3. Kas oskame inimestega kohtuda olukordadele sobivalt?”

PIRET RIIM

Mida kirikult vajatakse?

Harjumuspärased misjonivormid nagu tänavamisjon ja koosolekud uute inimesteni jõudmiseks enam eriti ei toimi.

Täna esitatakse küsimus: „Mida ma kristlusest saan?” Traditsioonilise kristlase meelest on see küsimus küll sobimatu, aga nõuab siiski vastust. Jeesus, vastupidi, küsis ise: „Mida sa tahad saada?” Pimeda puhul arvame meie näiteks, et ta soovib tervist. Aga võib-olla ihkab ta hoopis raha või reisi? Jeesus lähenes pimedale avatud küsimusega ja alles siis, kui pime vastas, andis talle nägemisvõime.

Kõnekas kristlik kultuur

„Teeliste kiriku” projekti eesmärk on inimese tulek kirikuhoonesse, kus ta esitab endale küsimusi, mida mujal ei esita. Pühakojas kuuldav muusika ja nähtav kunst tekitab mõtteid ja tundeid, mis külmaks ei jäta. TÜ usuteaduskonna täiendkoolituste programmijuhina tean, et huvi pakuvad

koolitused nagu „Mis on Piibel” ning „Kristlik kunst ja sümbolika”. Hästi täituvad ekskursioonid kirikutes. Kui teemadest ollakse huvitatud, on misjoneerida lihtne.

Pühaduse igatsus

Hulganisti pakub misjoniks võimalusi kirikuaasta. Kirikupühad vastavad elu põhiküsimustele. Neid ei peeta juhuslikult, vaid sajanditega väljakuununud tähenduslikel päevadel, mil inimesed on avatud ja midagi otsivad. Vastutades intellektipuudega inimeste vaimuliku teenimise eest Lõuna-Eestis käin nende juures just pühade ajal. Mõnda püha kogemata ära unustades olen saanud meeldetuletuskirju – nii väga soovitakse sel ajal kuulda ja kogeda midagi tavatut.

Omal ajal jagasime kord Tartu Peetri koguduses õpetaja Kalle Mesilaga ära nelja jumalateenistuse pidamise jõululaupäeval, ehkki tavakohaselt tulnuks korraldada öhtul üksainus vigiilia. Hommikul ja öhtul oli tulijaid vastavalt

100 ja 80. Kahele päevasele teenistusele tuli 1200 ja 1100 inimest. Tasus ju tavamudelid väljuda!

Teema olulisus

Tuleb teha kindlaks, mis kõnetab. Näiteks usupuhanustepüha Eestis eriti ei kõneta, samas kui hingepäeval suundub tohutu hulk surnuaedadele lähedasi meenutama. Tegemist pole just kõige luterlikuma, aga siiki kirikupühaga. Kogudus, kel ainsana on vastus küsimusele: „Mis tuleb surma järel?” võib aga ajada ka kitsalt oma rida ja jätta pühakojad sel päeval suletuks. Pole siis ime, kui sellise koguduse liikmete arv kahaneb!

Apostli eeskujul

Paulus ütleb: „*Ehk ma küll olen sõltumatu kõigist inimestest, hakkasin ma kõikide orjaks, et võita võimalikult palju. Ma olen saanud juutidele juudiks, et võita juute, Seaduse all olijatele – ehkki ma ise küll ei ole seadusealune – olen saanud seadusealuseks, et võita seadusealuseid. Seaduseta olijatele ma olen saanud seadusetuks – ehkki ma ise ei ole ilma Jumala seaduseta, vaid Kristuse seaduses –, et võita neid, kes elavad Seaduseta, nõrkadele ma olen saanud nõrgaks, et võita nõrku. Ma olen kõigile saanud kõigeiks, et igal juhul mõned päästa.*” (1Kr 9:19–22)

Igaühe vajadusele vastamine toob misjonis edu. Kui keegi eestimaalane on tõesti väga seaduse all, siis võiks ka meie kirik olla tema jaoks seaduse all. Vabameelse jaoks võiks ka kirik olla vabameelne. Kirikusse tulijale võiks kirik olla tema jaoks igal juhul olemas ja avatud!

KAIDO SOOM

Lühendatult ettekandest „Kirikuaasta kui misjon” konverentsil „Sees või väljas” oktoobris 2019.

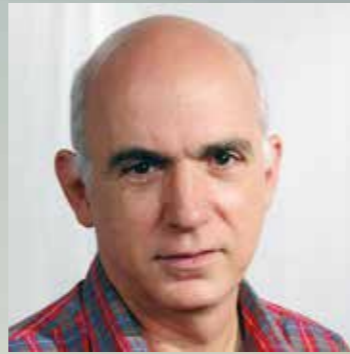
Iga kiriklik talitus annab ainulaadse võimaluse tähendusrikkaks kontaktiks kohalviibijatega.

Foto: erakogu

Kannataja kõrval

Fotod: internet

Analüütilise psühholoogia professor **Renos Papadopoulos** on olnud konsultandiks ÜROs, töötanud pagulaste ja vägivalla ning katastroofi ohvritega.

Kannatused on olemas, sest inimese enesest arusaamine langenud maailmas on häiritud. Veebruaris Püha Johannese Kooli konverentsil „Loojast loovuseni“ kutsuti endalt muuhulgas küsima: kas näen teist enda kõrval kui kedagi, keda mina parandama pean, või näen kannatavat Jumala loodut?

Äratundmine, et keegi elab läbi raske aega, annab valmiduse talle Jumala abiga toeks olla isegi siis, kui see inimene käitub ootamatult, eemalepeletavalt. Kõik kontrollimatu loomulikult hirmutab. Tunneme hinges segadust ja soovime olukorda ehk lihtsustama hakata. Üleskutse: „Ole normaale!“ siiski ei aita. Keerukas olukorras ligimesega suhestumiseks ei ole kindlat „nuppu“, mida vajutada. Võtmeks pole olukorrale lihtsa ja loogilise seletuse leidmine, vaid sügavam kontakt inimesega.

Läheb vaja loovust, et saada kontakti kellegagi, kelle tunded on mõistusest üle käinud. Miks arvatakse tihti, et segaste tunnete väljavalamine kedagi aitab? Ebaratsionaalne käitumine ehmatatab pigem ka käitujat ennast. Kiireid lahendusi sellises olukorras pole. Hädas üksijäämine hirmutab, aga hirmutab ka aitaja pealetükkivus.

Looja ja kaasloojad

Jumal voolis inimese mullast, mitte ei valmistanud lihtsalt sõnaga (1Ms 2:7 vs 1Ms 1:3, 6, 9 jne). Tema käed said mustaks! Ka kannatajale lähenemine pole lihtne. Mängu tuleb kogu meie võimekus, sallivus. Saame Jumala poole

pöördudes oma meelt jätkuvalt parandada, sest Tema kutsub meid selleks!

Kannatajaga kontakti üritades tuleb mängu loovus. Mida ta tegelikult ütleb? Stampväljendite – mis enamasti on pärit massimeediast – sisusse tuleb süüvida. „Kõik on mõttetu“ tähendab: „Mul pole millegagi sidet“. „Mul on igav“ tähendab: „Ma ei sobi siia“. Vahel öeldakse kellegi kohta: „Ta nõuab lihtsalt tähelepanu.“ Tegelikult vajab see inimene kontakti. Kel on ümbritsevat side olemas, sel pole tähelepanu vaja.

Looja olla pole kerge! Tuleb oma arusaamu avardada, detaile täpsustada. Vastukäimisi kogenud inimestest saavad tihti filosoofid ja teoloogid, kes küsivad elutähtsaid küsimusi. Enamik inimesi soovivad oma elu ei mõtesta, vaid lihtsalt tegutseb selles. Jumal kutsub aga igauht endaga kontakti!

Hapruse väljakutse

Õnnetu olemise hakkama saamine kuulub elu juurde. Tuleb luua kultuur, milles pole eluraskused midagi halvaks pandavat, ning püüda üksteist toetada. Lihtsustavaid loosungeid pole vaja, sest nii inimene kui ka ühiskond on kompleksed. Läänelik nõue: „Ole õnnelik!“ näib kohati otse deemonlik.

Inimese enesetaju ja kuuluvustunne on omavahel seotud. Lihtsate lahenduste nagu soovahetusoperatsioon vms asemel vajame sügavamaid kokkupuutepunkte. Mida enam on kellelgi mõttekaid, sügavaid suhteid – ka kogudusega! – seda parem. „Kandkem üksteise koormaid, nõnda te täidate Kristuse seadust.“ (Gl 6:2)

Oma elu lõpul võime me kibedalt kahetseda, et me inimesi ei armastanud. Mitte neid omastada püüdes, vaid Jumala armastuse mõjul. Jumal taas loob meid igal ajal, kutsub kõrgema reaalsusega ühendust võtma. Mõelgem: mida õieti tähendab: „Au Jumalale“...? Liturgiline elu kannab meid kõrgemale ja sügavamale, nagu teevad ka kunst ja katsumused. Omamoodi kinnitab seda hirm ilusat kaotada – hirmusse vaadates ei näe me enam valgust.

Ilma deemoniteta ei saa me ka Kristusest aru. Võiksime esmalt mõelda: mida tähendab minu jaoks evangeelium? Kuidas see minul pääseda aitab? Kuidas suhestun asjadega, millel on mõtet?

R. Papadopoulos töötoas „Kriis ja loovuse eri vormid“ 29.02 osales Piret Riim.

Kuidas küsida ja kirjutada?

Plussmeedia noori koolitasid ajalehe Pealinn tegevtoimetaja **Oliver Õunmaa** ja Viljandi Gümnaasiumi tekstiõpetuse õpetaja **Teet Kaur**.

Plussmeedia vabatahtlikud on enamasti kooliõpilased, kes on mingit põnevat teed pidi meie meeskonda sattunud. Kellele meeldib kirjutada, kellele fotosid, raadiosaateid või videoid teha. Teretulnud on kõik, me ei tee sissesamiskatseid ega nõua varasemaid meediatöö kogemusi. Seetõttu on Plussmeedia tiim kohaks, kus me koos õpime ja areneme, uusi asju katsetame, loovalt mõtleme ning kõigi ettepanekud ära kuulame. Jumal on loonud kõik inimesed loominguliseks ja kuigi meie tegemistes on kindel süsteem ja struktuur, tahame nende raames olla väga avatud ja paindlikud noorte arvamustele ja ideedele.

15. veebruaril sai teoks meie ammune unistus, et lisaks tiimipäevadele, mille eesmärk on järgmise evangeelse ajakirja kavand valmis mõelda, võiks meil olla eraldi koolitusi, kus terve päev õppida rahulikult midagi uut ja kuulata teiste kogemusi. Kuna see päev sai väga hariv ja innustav, tahame Sullegi tuua väikese kokkuvõtte!

Kuidas teha isikut tutvustavat intervjuud?

- Pea meeles – sinu huviobjektiks on isik ise.
- Tee põhjalik ettevalmistus – mida ta on öelnud varem, milline on tema suhe Jumalasse jt olulistesse teemadesse. Ole „tark“ küsija, kes teab nii mõndagi ega alusta ABC-st.
- Kui vähegi võimalik, kohtu oma persooniga silmast silma!
- Küsitleja juhivad intervjuud. Ära lase kaaslasel minna mõtetega rändama või pikalt heietada ebaolulisel teemal.
- Küsi seda, mida tahaks teada iga inimene! Muusiku, kunstniku, ettevõtja, pastori jt puhul ära piirdu ainult eriala teemadega, vaid too sisse ka laiemat ainet.
- Küsi ka teravamaid, muidugi mitte pahatahtlikke küsimusi. See teeb teksti värvikamaks!

Fotod: Kristo Toots

- Küsimused tasub eelnevalt hästi läbi mõelda, mitte esitada suvalisi juhuslikus järjekorras.
- Kuula vastuseid tähelepanelikult – nii ei jää märkamata põnevad kõrvalteemad, mille kohta lisaks uurida.
- Poolikute vastustega ära lepi, vaid päri veel mitme nurgalt, kuni saad sisuka vastuse.
- Kinnisevõitu inimesele võid väita midagi, mis teda natuke õhviile ajab. Nii võivad tulla head, detailsed vastused.

Kuidas kirjutada huvitav artikkel?

- Mõttele, mis on kavandatava artikli eesmärk? Kas Jumala Sõna jagamine, lugeja julgustamine, tema usu tugevdamine, kristliku eeskuju näitamine, Piibli vastu huvi tekitamine, sidemete loomine, elude muutmine jne.
- Kellele on artikkel kirjutatud? Milline on lugeja informatsioon?
- Millised on lugeja eelteadmised ristiusust? On ta kursis kristliku sõnavaraga?
- Milline võib olla lugeja praegune usk või ebausk? Milline keelekasutus võiks olla talle omane?
- Liiga palju infot tapab lugeja! Anna uut edasi väikeste portsudena.
- Teksti sees tasub esitada küsimusi, lükata oma väiteid ümber – selleks, et lugejat aktiveerida, kaasa haarata.
- Õpetusi andes tasub arvestada, et käsu korras tegutseda ei soovita. Lugejas peaks tekkima soov ise oma elus midagi muuta.
- Jäta teksti lahtisi otsi – las lugeja jõuab ise vastuseni.

Ei tasu unustada, et tekst on kirjutaja ja lugeja vaheline suhtlusvorm, kus kontakti saamiseks peab valima sobiva viisi. „Mõni paiskab sõnu otsekui mõõgapisteid, aga tarkade keel on terviseks.“ (Õp 12:18) Kõigepealt alati palveta – küsi Jumalalt nõu!

SIRLI KAERA
KATARINA KALEININKAS

Omas ajas ja ruumis

Veebiajakirjas „Kirik & Teoloogia“ ilmus märtsis Luterliku Maailmaliidu väljaanne „Misjon kontekstis: uuenemine, lepitus, võimestamine“, mis soovib ärgitada mõtteid vahetama, mida tähendab kirikuks olemine pidevalt muutuvates oludes.

Siin kutsutakse kogu-
„Sdusi analüüsima muu-
hulgas, miks on Euroopa hea-
oluriikides takerdunud hea
sõnumi jagamine inimeselt
inimesele,“ tutvustab misjo-
nikeskuse juhataja **Leevi Rei-
naru** (pildil). „Rõhutatakse
uuenemise vajadust ka kiriku
sees.“

Reinaru selgitab, et kui
1960ndatel käsitleti misjonit
põhiliselt sõnakuulutamisenä-
sena, mis hõlmab kogu inimtegevust.
„Loomulikult on misjonielu kantud
palvetest, Jumala sõnast ja Püha Vaimu
väest, aga sõltub ka teoloogia arengust,
teaduslikest uuringutest ja eri paikade
väljakutsetest. Tuleb mõelda: kas meie
tegevused vastavad aja ja ühiskonna
ootustele ja võimalustele?“

Ligimese kõrval

Dokumendis vaadeldakse misjonit
Emmause tee sündmuste raames (Lk
24). „Jeesus ei asu siin jüngreid kohe
õpetama või manitsema,“ juhhib Rei-
naru tähelepanu. „Jumala armastuse
lähemisviis seisneb hoopis inimestel
endil rääkida laskmises. Mitte niivõrd
kuulutamine, vaid teise ärakuulami-
ne on vajalik! Alles siis annab Jeesus
teoloogilise seletuse küsimustele, mis

jüngritel olid. Tema
seletus oli nii siiras ja
kaasahaarav, ilma iga-
suguse surveavalduse-
ta, et jüngrid ise palu-
sid: jää meiega. Nad
teadsid küll palju, aga
lõpuks avab Jeesus ise
nende silmad, äratav
ka usu.“

Misjonikeskuse
juhataja rõõmustab,
et luterlasi julgustatakse koostööle
nelipühikirikuga: „Just seal sünnivad
praegu uued kogudused, uued krist-
lased. Oikumeenilise koostöö sõnum
maailmale on: kristlased armastavad
üksteist.“

Eesti kontekst

Eesti jaoks olulistena toob Reinaru
välja küsimused, kuidas andestada
nõukogude ajal kogetud ülekohut ning
kuidas võimestada koguduste liikmeid
võtma koguduses vastutust aladel, kus
vaimuliku osalus pole tingimata vaja-
lik – viimasele jääks siis rohkem aega
näiteks kodukülastusteks. „Teenivat
kogudust on kirikuga seotud teemadel
vaja elukestvalt kasvatada ja koolitada,“
on kauaaegne koguduseõpetaja veen-
dunud.

„Eesti kui eesrindliku IT maa kirik
võiks rohkem juhtida tähelepanu ka

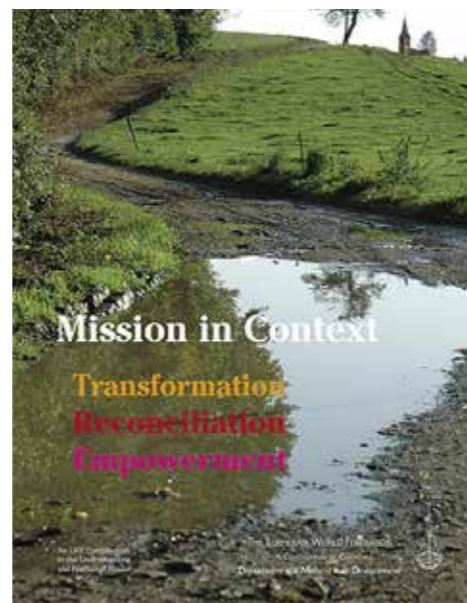

sellele, kuidas nutiseadmes istumine
meie aega raiskab, mõttemaailma ning
keskendumisvõimet mõjutab. Noorte
vaimsete häirete kasv ei taandu iseene-
sest!

Huvitav on ka palverännakute tee-
ma. Paljudel on sealt vaimulikke koge-
musi, mida võiks rohkemgi jagada – et
kuidas oma elu korrastada, leida uusi
toetuspunkte ja sihte.“

2004. aastal ilmunud misjonido-
kumendi on tõlkinud Alar Helstein,
toimetanud Thomas-Andreas Pöder.
Inspireeriva lugemisega saab tutvuda
aadressil kjt.ee.

PIRET RIIM

Esikaane
juurde

Joonas Toivanen on Myanmarite teoloogiat instituudi direktor ja Helene õppealajuhataja.

Keda toetatakse?

EELKst on praegu välja läkitatud
kolm misjonäri: Liliann Keskinen ning
Helene ja Joonas Toivanen. Nende tege-
mistest on juttu ka igas Meie Misjoni
ajakirjas. Ametlikult on nad välja läki-
tatud kahe Soome misjoniseltsi poolt
koostöös meie kirikuga. Liliann ja He-
lene on eestlased, mistõttu soovime
nendega eriti sidet hoida.

Just tugikogudused pakuvad tege-
likku tuge – misjonikeskusel on vaid
koordineeriv roll. Kontaktid saavad
olla vahetud ja isiklikud.

Kes toetavad?

Olgu kogudus väike või suur, linnas
või maal – kõik sobivad toetajaks! Sel-
leks ei pea täitma karme nõudeid, vaja-
lik on vaid soov ja ind osaleda misjonis,
anda võimetekohane panus. Roll on
paindlik – iga kogudus täidab seda nii,
nagu suudab ja oskab. Praegu kuuluvad
tugikoguduste ringi EELKS: Haapsalu,
Helme, Jõgeva, Jämaja, Põlva, Rakve-
re, Rapla, Saku, Tartu Maarja, Tartu
Pauluse, Tallinna Kaarli. Nagu näha,
paikneb neid igas Eesti nurgas, nad on
isemoodi näo ja suurusega.

Toivanene toetab lisaks üks suurem
üksus: Valga praostkond, 11 kogudust.
Leiti, et väikesele maakogudusele ei
pruugi olla jõukohane mitu aastat tugi-
kogudusena vastu pidada. Nagu püha-
kirigi ütleb, oleks mõttekas aru pidada,
mida oleks jõudu lõpule viia. Nii otsus-
tati ühise jõupingutuse kasuks.

Korjandused on neil toimunud näi-
teks Harglas piiblipäeval ja Elvas adven-
dikontserdil. Mõlemas räägiti misjonä-
ride tööst ka pikemalt. Iganädalast
palvetatakse nende eest ühes emade
grupis. Kindlasti ei ole praostkonna
jaoks tegu ühepoolse andmisega, vaid

vastastikuse koostööga, mis sai alguse
juba aastaid tagasi, kui Toivanenid olid
misjonärid Tartu Maarja koguduses.

Kuidas toetada?

Koguduste entusiasmist jääb tõesti
valitsema mulje, et tegemist ei ole jär-
jekordse koormava kohustusega, vaid
põneva ettevõtmisega, mis aitab näha
kristluse ülemaailmset ja üldkiriklikku
perspektiivi ega lase oma hädadesse
kapselduda.

Näiteks meisterdasid Saku kogudu-
se pühapäevakooli lapsed misjonäridele
kaardi, mis saadeti teele kirikukohvil
osalenute allkirjadega. Taevaminemis-
pühal suheldi Toivanenidega läbi
Skype'i. Jämaja kogudus on lisaks sõbra-
kirjade laialijagamisele neid ühiselt ette
lugenud. Helmes on korraldatud eraldi
misjoni-jumalateenistusi. Rakveres kir-
jutatakse misjonäridest koguduse lehes.
Kuna Helene Toivanen on sealt pärit,
siis on neil eriline võimalus elada kaasa
misjonäri vanematele!

Kõikides kogudustes on misjonärid
igal pühapäeval eestpalves. Mitmed ko-

guduseliikmed suhtlevad nendega isik-
likult Facebooki või kirja teel – nii tekib
veelgi laiem toetajate võrgustik.

Veel on ruumi!

Helene ja Joonas on Eestis praeguseks
kümme tugikogudust, mis on
optimaalne arv, et misjonärid jõuaksid
kõigiga lähedasemalt suhelda ja kodu-
maa-aastal külastada.

Liliann Keskinenile otsime tugiko-
gudusi juurde. 20-aastase misjonistaa-
žiga Liliann hindab nende rolli järgmi-
selt: „Alles hiljuti mõistsin, et minustki
on saanud vist väliseestlane! Lapsepõlve
perekonda mul Põltsamaal enam pole:
vanemad on surnud ja elame abikaasa
ning tütardega Soomes. Tugikogudused
ongi minu jaoks nagu uus Eesti pere, kes
ei lase ära unustada, kus on mu kodumaa!
Siis on rohkem põhjust Eestisse tulla.“

Misjonäri sõnul on just emotsio-
naalne tugi kõige olulisem ja jõudu an-
dev. Seega ei saa alahinnata kodumaalt
tulevaid tervitusi, kaarte, õnnitlusi ja
uudiseid – need soojendavad südant
ning annavad märku, et sind ei ole pä-
ris ära unustatud.

**Tugikoguduseks saamise soovist
palume teada anda EELK Misjonikes-
kusesse: mk@eelk.ee või tel 6464 760.**

SIRLI KAERA

Tugikogudusetöö koordinaator

Liliann Keskinen
(pildil) jäädvustab
Ingeri kiriku olulisi
hetki. Siin seatakse
ametisse piiskoppi.

Oleme tugikogudus!

Kirjas Roomlastele küsitakse:

„Kuidas nad saaksid kuulda ilma
kuulutajata?“ (10:14) See panebki
misjonäre kaugele maale läkitama
ning neid kodumaalt toetama.

Tugikogudusena saab hoida meeles,
et rõõmusõnumi kuulutamine pole
mitte väheste väljavalitute kutsumus,
vaid meie kõigi igapäevane eesõigus.

Tugikoguduse tähendus

Tugikoguduse roll on olla toeks
kindlatele inimestele, keda nende kiri-
kust on välja läkitatud. See hõlmab pal-
vetamist misjonäride eest, regulaarset
suhtlemist ja üksteise julgustamist, ko-
guduses misjonitööst rääkimist, misjo-
näride toetamist rahaga. Kõigele sellele
pühendatakse kuni misjonäride tööpe-
rioodi lõpuni.

Kirjeldatud tegevus saab Jumala
abiga olla rõõmus ja loominguline, iga
koguduse eripära arvestav. Siia kuulub
ka misjonikasvatuse alates pühapäeva- ja
leerikoolist kuni osadusõhtute ja piibli-
ringideni. Sellise rolli on meile andnud
Jeesus, et täita kõigile kristlastele antud
käsku: kuulutage evangeeliumi! Igaüks
saab seda teha jõukohaselt, omal moel.

Rahu teile!

... soovib Kristus Peterburis Verelunastuskiriku katusekupli freskol. Sama soovin minagi!

Aasta alguses olime ühel kodusel palveõhtul, kus peremees näitas oma trompetit. Pill oli aastaid tagasi viga saanud ja kaua rippunud lihtsalt seinakaunistusena. Lõpuks võtnud pillimees ühendust meistrimehiga ja selgus, et vea kõrvaldamiseks piisas lihtsast hooldusest. Kas võiks praegune eriolukord olla meile samuti ajaks, kus end tõelise Meistrite mehe hooldada anname – rohkem palvetame, Sõna loeme ja Tema kõnet kuulata püüame. Kui elu jälle normaliseerub, siis võime tagasi vaadates üksteisega jagada seda, kuidas Jumal meid kõnetas, tegutses ja meid endid tegutsema pani.

Meediatöö jätkub

Minule pole kaugtöös midagi uut. Põhiliselt ma koduse kirjutuslaua taga ju töötangi. Niipalju on muidugi muutunud, et Peterburis käia ei saa. Õnneks töötab internet ja Ingeri kiriku meediatöö läheb ikka edasi. Kirjutun lugusid, otsin uudiseid, pean sidet töökaaslastega Venemaal jne.

Nüüd tunnen muidugi erilist heameelt selle üle, et veebruaris käisin Peterburis lausa mitu korda. Suurim rõõm oli osalemisest Ingeri kiriku uue piiskopi ametissepühitsemisel 9. veebruaril ja sündmuse ametlike fotode autoriks olemisest. Nädal hiljem käisime

koolivaheajal „niisama” ja saime osaleda ka Jaani koguduse jumalateenistusel. Kuu lõpus osalesin koosolekul, kus arutlesime kogu kiriku keskkantseleiga piiskopi juhtimisel, kuidas ühiselt täita Ingeri kiriku uues strateegias määratud esmast ülesannet toetada kogudusi ja nende kasvu.

Ersa keele õpingud on edenenedu teosammul. Ikka on midagi olulisemat ja

Ingeri kiriku uus piiskop Ivan Laptev.

Fotod: Liliann Keskinen

Kas soovid toetada luterlikku Ingeri kirikut Venemaal?

Lilianni jaoks kogume Eestist 1000 eurot aastas.

2020. aastal oleme märtsi seisuga kogunud: 122.70

Toetus läheb palgaks meediatöös ja Vana Testamendi tõlkimises ersa keelde.

Saaja: SA EELK Misjonikeskus

Swedbank: EE482200001120254269

Selgitus: Lilianni toetus

Kas soovid toetada Myanmariluterlikku kirikut?

Helene ja Joona jaoks kogume Eestist 3000 eurot aastas.

2020. aastal oleme märtsi seisuga kogunud: 460.50

Toetus läheb palgaks teoloogiakõrgkooli õppejõududena ja kodu üüriks.

Saaja: SA EELK Misjonikeskus

Swedbank: EE292200221071313929

Selgitus: Helene ja Joona toetus

kiiremat vahele tulnud. Aga olen kindel, et eriolukord mõjub minu osalemisele piiblitõlkeprojekti kokkuvõttes positiivselt. Ka väikesed sammud toovad lõppeesmärgi ju lähemale!

Tänutunne kasvab

Viimaste nädalatega olen varasemast rohkem hakanud märkama asju, mille pärast Jumalale tänulik olla. Psalmides öeldakse: „Ma tänan Issandat igal ajal, alati on tema kiitus minu suus.” (Ps 34:2) Värgisi pole muidugi tarvis endast tänu välja pigistama hakata, kuid väikseimgi põhjus tänamiseks võib ka “halli” päeva rõõmsamaks muuta. Tänu võib olla kevadpäikese ja õienupuliste mustikavarte eest vaasis. Kui pärast nädalast otsimist leidsin ühest väikesest külapoest (Uusimaa ei olnud siis veel muust Soomest liikumispriirangutega eraldatud) pärmi, oli rõõm suur, ning kaneelisaiaid üle rõõmustas muidugi kogu pere. Ja oleme püsinud terved!

Täna iga eestpalvetaja ja toetaja eest! Olge hoitud! Rõõmu Ülestõusnust ja Tema erilist ligiolu teile kõigile!

Teie LILIANN KESKINEN

Kirsti Malmiga (paremal) tunneme üksteist juba misjonikursuse päevilt.

Tervitus suvisest Myanmarist!

Fotod: Toivanenide kogu

Päeva keskmised temperatuurid ronisid juba veebruari alguses 30 kraadi lõppu. Koolilapsed ja õpetajad puhkavad pikast kooliaastast juba kuu aega. Nii kuumaga ei püsiks tublimatelgi silm lahti ega mõte ergas.

Veebruari keskel võtsime üle direktori ja õppealajuhataja vastutusrikkad ametikohad Soome kolleegidelt, kes aitasid kolme aasta eest luua Yangonisse Myanmariluterliku teoloogiainstituudi (MILT). Tänu uuele positsioonile saime õpilastele kätte anda aastalõpu tunnistused.

Krõbe kuiv kuumus rammestab, keskpäevane päike kõrvetab ebasõbralikult ka läbi lagede. Õue kannatab minna alles enne loojangut nii kella viie paiku, kui õhk sulnilt siidiseks muutub ja elu tänavatele sätitud väikeste plasttoolidega teemajades uue hooga käima läheb. Suvevaheajast hoolimata jätkub meie keeleõpe endise hooga, nüüd viiruse tõttu küll Skype'i vahendusel.

Liturgia keelt õppimas

Enne kooliaasta lõppu pidasime õpilastele liturgia seminari. Käisime vaatlemas ja kogemas jumalateenistusi kahes luterlikus koguduses, aga ka anglikaani ning katoliku kirikus. Pärast arutasime läbielatu üle ning püüdsime leida seoseid loengutes kuulduga. Õpilastele oli selline õppeviis uus ja tekitas nii segadust kui põnevust.

Kuna meie koostöökiriku juured on baptistikoguduses, siis ei ole pööratud siin suuremat tähelepanu liturgia ühtlustamisele luterliku traditsiooniga mujal maailmas. Lihtsatel teenistustel vahelduvad vaid ülistuslaulud, piiblugemised ning jutlus. Seega tundusid traditsioonilise liturgia teatud elemendid õpilastele võõrad, kuid võõristusmomentid suurem oli siiski vaimustus ja elevus.

Liturgia kui kõik, mis toimub sõnade, muusika, sümbolite, värvide ja liigutuste vahendusel, on suhtlusviis koguduse ja Jumala vahel. See on rikastunud ja vormunud sajandite jooksul

Pühakoda Aasias näeb välja nagu Euroopas...

kui koguduse püüd ühiselt väljendada kogemust, mida tähendab olla Jumala armastuse puudutatud, lunastatud ning jätkuvalt Tema armus elada. Leidisime õpilastega, et viise selle väljendamiseks võib olla palju.

Kiriku ääretult rikast traditsiooni tundmata ning liturgilise keele rikkuse süüvimate võib liturgia teadmatusest liiga üheplaani jaoks nudida. Panime õpilastele südamele, et asjatundlikkust, avarat pilku ning kohaliku kultuuri tundmist eeldav liturgia uuendamise ülesanne seisab kiriku tulevaste juhtidena ees just nendel.

Erilisel ajal

Märtsi lõpupoolel leiti ka Myanmaris esimesed nakatunud. Soovitusliku distantsi hoidmine Yangonis on viie miljoni elaniku ning ühiskonna korralduse tõttu suur väljakutse. Paljudel jääks koju jäädes saamata ka see väike sissetulek, mis on pere ainus toimetuleku allikas. Sageli elavad mitu sugupõlve koos tillukestes kodudes, mis täidavad päeval poekese või töökoja rolli. Pimeduse laskudes süüakse siinsamas põrandal istudes ning magatakse külgekülje kõrval maha rullitud õhukestel madratsitel. Käte pesemine enne söömist ei ole iseenesestmõistetav.

Paljud siin töötavad välismaalased on lahkunud, kuid meie otsustasime peale pikka kaalumist jääda. On aeg vaikselt jäämiseks, palveks ja Jumala sõna uurimiseks. Kõik maine, millele oleme pannud lootuse, on meilt võetud, kuid meie Issanda armastus ei hääbu. Väga on lohutanud psalmisti sõnad: „Üksnes Jumala juures on mu hing vait, tema käest tuleb mulle pääste. Üksnes tema on mu kalju ja mu pääste, mu kindel varjupaik, et ma sugugi ei kõigu. Lootke tema peale igal ajal, rahvas; valage välja oma südamed tema ette: Jumal on meile pelgupaigaks!” (Ps 62: 2,3,9)

Soovime Sulle, armas lugeja, rõõmu ja rahu, mis on üle kõigist maistest hirmudest!

HELENE ja JOONA TOIVANEN

Unistus sai tõeks!

Eestisse saabus märtsi alguses Soomest uus misjonäripere, kes valmistub pere- ja noortetööks Põlvas.

Oleme Olli ja Salome Olenius. Meid on õnnistatud kahe tütrega: Sofia on nelja-aastane ja Sointu alles seitsmekuune. Kodumaal oleme elanud viimased aastad Joensuu.

Viis aastat tagasi käisime Soome Luterliku Evangeeliumiühenduse (SLEY) misjonikursusel. Enne seda palvetasime, et kas selleks on ikka õige aeg. Pärast aastapikkust kursust õppisime edasi ja unistasime, et küllap kunagi ikka Eestisse saame. Salome ema on pärit Tallinnast ja seega oli misjonitööle mõeldes Eesti meie esimene ja loomulik valik.

Salome on juba noorest peast käinud misjonimatkadel Eestis. Ühele matkale julgustas teda minema keegi tundmatu inimene, kes saatis talle kirja. Ta oli palves saanud Salome nime ja juhise julgustada teda Eestisse tulema. Lause kirjas: „Jumal vist tõesti tahab sind Eestisse” sööbis neiu meelde.

Varasem töö

Teoloogiamagister Olli on olnud jutlustaja SLEY Ida-Soome piirkonnas. Kogudustes oli ta misjonitööd toetades tegev nii vanemate inimestega kui ka noorteõhtutel.

Sotsiaaltöötaja ja diakon Salome tegutses Joensuu koguduses diakoonia-alal ning misjonisekretärina. Soomes tähendab diakoni amet inimeste aitamist eri viisidel. Salome kuulus nende muresid ja aitas leida abi neil, keda ühiskond ei aidanud, nii majandusküsimustes kui ka üksinduse leevendamisel. Misjonisekretäri ülesanne on korraldada misjoni heaks korjandusi, üritusi ja väikerühmade kogunemisi. Ta hoolitseb, et koguduses misjonäride tööst ja elust teataks. Samuti õpetas Salome mitu aastat pühapäevakoolis.

OTSEPOSTITUS

Telli noorteajakiri Plus postkasti!

Aastatellimus

8€
(4 numbrit)

Kogudustele eripakkumine!

www.plussmedia.ee/tellimus,
pluss@plussmedia.ee või tel: 6464 760

Plaanid tulevikuks

Misjonitööd on meie pere saanud teha seega juba Soomes ja nüüd siis alustame EELK kutsel ka Eestis. Misjon on Jeesuse poolt kõigile antud ülesanne. Saame seda julgelt teha, sest Piiblis ütleb Jeesus, et Ta annab meile selleks oma väe. Plaanime pere- ja noortetööd Lõuna-Eestis, alustades Põlvast. Aga kõigepealt peab Olli eesti keele selgeks saama! Õnneks sobib eriolukorras keeleõppimiseks ka internet.

Olli suur kirk ja hobi on muidu kitarrid ja nende mängimine. Koos perega armastame käia matkaradadel kas jala või ratastega. Märtsikuuga on tuttavaks saanud juba Taevaskoda ja Valgesoo!

SALOME ja OLLI OLENIUS